

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg C. Sp. 35) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 37).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget af Folketinget.

Lovforslaget gaar ud paa, at der til Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, som har opbrugt den dem tilkommende Arbejdsløshedsunderstøttelse, af vedkommende Opholdskommune kan udbetales en Hjælp, som i daglig Ydelse og Dageantal ikke maa overstige, hvad der er udbetalt i ordinær Arbejdsløshedshjælp i Løbet af de sidste 12 Maaneder før Hjælpens Ophør. De nærmere Regler om Hjælpens Ydelse og Udbetaling fastsættes af hver Kommunalbestyrelse for sig, saaledes at Kommunalbestyrelsen kan overlade selve Udbetalingen til Hjelpekassen. Det er altsaa i det hele en Ordning, der noget minder om den, man kender paa et andet Omraade, den fortsatte Sygekassehjælp i Henhold til Fattiglovens § 63. De Udgifter, Loven vil medføre, bæres af Opholdskommunen, der erholder 2/3 refunderet af Arbejdsløshedsfonden. Det var Meningen, at Loven straks skulde træde i Kraft og bortfalde samtidig med, at et Lovforslag om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, der er fremsat og har været til første Behandling i Folketinget, træder i Kraft.

Begrundelsen for denne Lov, der altsaa kun skulde have en rent midlertidig Varighed og særlig er beregnet paa indeværende Vinter, idet den ændrede egentlige Arbejds-

løshedsforsikringslov er tænkt at skulle træde i Kraft 1. Oktober n. A., er jo ret indlysende. For Tiden ydes der ikke nogen ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse; Bestemmelserne herom bortfaldt den 1. Oktober 1927, og de arbejdsløse, der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, har altsaa siden dette Tidspunkt været henvist til at søge Hjælp hos Kommunerne, det vil sige normalt Hjelpekasserne og i særlige Tilfælde Fattigvæsenet. Det viser sig ogsaa, som det er oplyst tidligere for det høje Ting, at netop i de sidste to Aar er Kommunernes Udgifter til Hjelpekassehjælp steget fra 9,5 Mill. Kr. til 17,9 Mill. Kr. og Kommunernes Udgifter til det egentlige Fattigvæsen med 3 Mill. Kr., nemlig fra 17,9 Mill. Kr. til 20,9 Mill. Kr.

Ved Bestemmelsen om, at Kommunerne skal have $\frac{2}{3}$ af deres Udgifter refunderet fra Arbejdsløshedsfonden, er det Tanken at bringe Kommunerne en saadan Hjælp til deres Understøttelsesvirksomhed, at de vil føle sig opfordret til i rimelig Grad at gøre Brug af den Adgang, der herved gives dem til at hjælpe de arbejdsløse udenfor de almindelige Regler om Hjelpekassehjælp eller Fattighjælp, og det er Formaålet med Bestemmelsen i § 1, 2det Stykke, at hver Kommune efter sine Forhold og sit Kendskab til Arbejdsløsheden paa Stedet skulde udarbejde nærmere, faste Regler for Kommunen, saaledes at de arbejdsløse blev understøttet paa en vis ensartet Maade.

Udgifterne er, som det vil fremgaa af Bilagene, en Skrivelse fra Arbejdsdirektoratet, opgjort til 4,8 Mill. Kr.

Lovforslaget er vedtaget i Folketinget med 77 Stemmer mod 48, altsaa en meget betydelig Majoritet. Jeg tillader mig at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling ogsaa i dette høje Ting.

Stensballe: Det Lovforslag, som den højtærede Socialminister her har forelagt, er jo, som han oplyste, vedtaget af det andet høje Ting. Forslaget har det ganske ensidige Formaal at støtte de Personer, som har opbrugt deres vedtægtsmæssige Hjælp. Det er et rent og skært Understøttelsesforslag ligesom det Hjelpekasseforslag, der endnu er under Behandling i det andet høje Ting. Det er et Forslag, som giver Opholdskommunen Ret, men ikke Pligt til til Medlem-